

MASTYF TYBETAŃSKI (DO-KHYI)

(Tibetan Mastiff)

Wersja polska : Czerwiec 2010

POCHODZENIE : Tybet.

PATRONAT : FCI.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJĄCEGO WZORCA: 24.03.2004.

UŻYTKOWOŚĆ : Pies do towarzystwa i stróżujący.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2 Pinczery, sznauclery, molosy i szwajcarskie psy do bydła.
Sekcja 2.2 Molosy typu górskiego.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Mastyf tybetański (Do Khyi) to prastara rasa psów, pilnujących stad w Himalajach i stróżujących w tybetańskich klasztorach. Od starożytności narosło o niej wiele mitów. Od Arystotelesa (384-322 p.n.e.) po słynne dzieło Marco Polo, który udał się do Azji w roku 1271 wzmianki o tej rasie podkreślają jej siłę, tak fizyczną jak i charakteru, oraz imponujący wygląd. Nawet szczekanie tybetańskich mastyfów opisywano jako jedyne w swoim rodzaju i swoiste dla tej rasy. Dawni europejscy kynolodzy, jak Martin, Youatt, Megnin, Beckmann, Siber, Strobel i Bylandt starali się zebrać jak najwięcej wiadomości o tych psach i zafascynowani byli jej pochodzeniem i znaczeniem w kulturze Tybetu; niektórzy z nich uważali wręcz, że są one przodkami wszystkich molosów i psów górskich. Jednym z pierwszych mastyfów tybetańskich, jakie poznał świat zachodni, był pies, przysłany w darze dla Królowej Wiktorii przez Wicekróla Indii, Lorda Hardinge, w 1847 roku. W latach osiemdziesiątych XIX wieku Edward VIII, wówczas Księżę Walii, przywiózł do Anglii kolejne dwa psy. Pierwszy miot mastyfów tybetańskich urodził się w 1898 roku w ZOO w Berlinie.

WRAŻENIE OGÓLNE : Pies masywny, ciężki, proporcjonalnie zbudowany, o mocnym kośćcu. Imponujący, o solidnym, poważnym wyrazie. Łączy majestatyczną siłę, krzepę i wytrzymałość, przystosowany jest do pracy w różnych warunkach klimatycznych. Długo dojrzewa; suki osiągają ją w pełni w wieku 2- lat, a psy nie wcześniej, jak w 4 roku życia.

WAŻNE PROPORCJE :

- Długość czaszki od stopu do guza potylicznego równa długości kufy, ale kufa może być też trochę krótsza.
- Długość tułowia nieco większa od wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE/ TEMPERAMENT : Pies niezależny, z natury obrońca, wzbudzający respekt. Niezawodny stróż terenu i obrońca rodziny.

GŁOWA : Mocna, ciężka, szeroka. U dorosłych osobników od oka do kąta pyska może rozciągać się fałda skóry.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka : Duża, bardzo lekko zaokrąglona, z wyraźnym guzem potylicznym.

Stop : Wyraźny.

TRZEWIO CZASZKA :

Nos : Duży, jak najciemniejszy przy danym umaszczeniu, o dobrze rozwartych nozdrzach.

Kufa : Dobrej szerokości, dobrze wypełniona i głęboka, tępo zakończona.

Wargi : Dobrze wykształcone, zakrywające zuchwę.

Uzębienie : Szczęki mocne, kompletny zgryz nożycowy: siekacze szczęki ściśle zachodzą przed siekacze

zuchwy. Dopuszczalny zgryz cęgowy. Zęby równomiernie rozmieszczone.

Oczy : Średniej wielkości, w różnych odcieniach brązu odpowiednio do umaszczenia, im ciemniejsze, tym lepiej. Szeroko rozstawione, owalne, lekko skośne. Powieki dobrze przylegające. Wyraz pełen godności.

Uszy : Średniej wielkości, trójkątne, wiszące, osadzone pomiędzy krawędzią czaszki a okiem, skierowane do przodu, szczególnie, gdy pies jest pobudzony, i przylegające do policzków. Pokryte miękkim, krótkim włosiem.

SZYJA : Mocna, dobrze umięśniona, łukowato wysklepiona. Podgardle niewielkie. Gęsta, okazała kryza, zwłaszcza u samców.

TUŁÓW : Mocny.

Grzbiet : Prosty, umięśniony.

Zad : Szeroki, raczej poziomy.

Klatka piersiowa : Raczej głęboka, średniej szerokości, o dobrze wysklepionych żebrach, kształtu sercowatego. Spodnia krawędź mostka sięga poniżej łokcia.

OGON : Średniej długości, osadzony wysoko w jednej linii z grzbietem, w ruchu i przy pobudzeniu noszony wysoko, luźno zawinięty nad grzbietem, dobrze owłosiony.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE : Proste, dobrze kątownie i porośnięte obfitą sierścią.

Łopatka : Skośna, dobrze umięśniona.

Łokcie : Nie wykręcone na zewnątrz ani do wewnątrz.

Podramię : Proste, o mocnym kościu.

Śródrezcze : Mocne, lekko nachylone.

KOŃCZYNY TYLNE : Mocne, dobrze umięśnione i kątownie. Oglądane z tyłu – równoległe.

Udo : Dość długie, mocne, dobrze umięśnione, ale nie przeładowane mięśniami.

Kolano : Dobrze kątownie.

Staw skokowy : Mocny, niski.

Wilcze pazury mogą być pozostawione.

ŁAPY : Dość duże, mocne, okrągłe i zwarte, palce dobrze wysklepione, obfity włos między palcami.

CHODY : Ruch zdecydowany, a przy tym lekki i elastyczny, z dobrym wykrokiem i silnym napędem kończyn tylnych. Przy większej prędkości z tendencją do zbieżności. Stęp pełen godności. Mastyf tybetański sprawnie i wydajnie porusza się w każdym terenie.

SZATA

SIERŚĆ : Twarda, gęsta, struktura ważniejsza od obfitości. Włos okrywowy nie przesadnie długi ani gruby, ale szorstki, prosty i nastroszony, w żadnym razie nie jedwabisty, falisty czy kędzierzawy. Podszerstek gęsty i welnisty, w miesiącach letnich skromniejszy. U samców sierść wyraźnie bardziej imponująca, niż u suk. Obfita sierść na szyi i łopatkach tworzy kryzę. Ogon obficie owłosiony, na udach wyraźne portki.

MAŚĆ : Intensywnie czarna, z podpalaniem lub bez; błękitna z podpalaniem lub bez, złota, śniada. Barwy możliwie czyste; podpalanie od intensywnie kasztanowego po jaśniejsze. Dopuszczalna biała gwiazdka na piersi, a tolerowane małe białe znaczenia na łapach. Podpalanie występuje nad oczami, na dolnych partiach kończyn i spodzie ogona, na kufie. Tolerowane okulary wokół oczu.

WIELKOŚĆ :

Wysokość w kłębie : Psy : nie mniej jak 66 cm.

Suki : nie mniej jak 61 cm.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

WADY DUŻE:

- Zła kondycja fizyczna i brak sprawności.
- Głowa lekka lub bardzo pomarszczona.

- Obwisłe wargi.
- Obfite podgardle.
- Uszy duże i/lub nisko osadzone.
- Oczy jasne, przeszywające spojrzenie.
- Słaba pigmentacja, zwłaszcza na nosie.
- Beczkowate żebra.
- Ogon mocno skręcony nad grzbietem.
- Zbyt głębokie lub strome kątownie tyłu.
- Ruch ciężki, związany.
- Wzrost poniżej minimum (tolerancja 2 cm).

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE :

- Agresja lub wyraźna lęklność.
- Przodozgryz lub tyłozgryz.
- Każda maść oprócz wymienionych we wzorcu, np. biała, kremowa, czekoladowa, szara, lila, pręgowana, łaciata.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.